

عنوان مقاله:

کاربرد عناصر معماری بومی مازندران در طراحی مجتمع اقامتی تفریحی نوار ساحلی دریای مازندران با رویکرد جذب گردشگر

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

عبداله محمودی - دانشجوی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آیت الله آملی گروه معماری آمل ایران

وحید حیدرنتاج - استادیار گروه معماری دانشکده هنر و معماری دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

در جهان امروز رشد صنعت توریسم از یکسو و بحران هویت معماری معاصر از سوی دیگر منجر شده است تا اصول معماری بومی هر منطقه مورد بازنگری قرار گیرد. در مقاله ذیل طراحی معماری پیشنهادی با توجه به عناصر معماری بومی و روستایی در مرحله اول و جذب گردشگر در مرحله بعد می باشد. با اینحال در طراحی مجموعه اصول معماری مدرن نیز مدنظر قرار گرفته است. بیان مساله در این مقاله عدم توجه یا کم توجهی به اصول معماری بومی مازندران در طراحی معماری مجتمع های اقامتی - تفریحی مازندران در جهت جذب گردشگر داخلی و خارجی می باشد. نتایج حاصل از این پژوهش ها نشان میدهند که در طراحی مجموعه اقامتی تفریحی نوار ساحلی مازندران میروود بابلسر می توان از تفریحات ساحلی و اقامتگاه های موقتی و دایم با توجه به معماری بومی مازندران بهره برد تا جذب گردشگر به صورت سالانه افزایش یابد. روش تحقیق در بخش مطالعات معماری بومی مازندران با توجه به منابع کتابخانه ای و میدانی بصورت تحلیلی - توصیفی می باشد که در بخش طراحی با استناد به نتایج مطالعات می باشد

کلمات کلیدی:

معماری بومی، مجتمع اقامتی، گردشگری، نوار ساحلی، مازندران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520530>

